

Andrea Canepa. Entre lo profundo y lo distante

De l'11 de desembre 2025 al 12 d'abril 2026

Exposició Andrea Canepa. © Juan García-IVAM.

Lectura fàcil
Centre Julio González

IVAM

L'IVAM vol fer accessible la cultura
a les persones amb dificultats de comprensió.
Per això fa anys que treballa amb Plena inclusió
Comunitat Valenciana que li està ajudant
a posar en marxa el seu pla d'accessibilitat universal.
Plena inclusió Comunitat Valenciana és
una organització que treballa amb persones
amb discapacitat intel·lectual.
Un dels mètodes que existeixen
per a fer textos accessibles és la lectura fàcil.
La lectura fàcil és una manera d'escriure textos
de manera més senzilla
per a comprendre'ls millor.
La lectura fàcil facilita la comunicació i la lectura
i és bona per a moltes persones.
Per exemple, persones amb discapacitat intel·lectual,
persones que venen d'altres països
i no coneixen l'idioma.
També és bona per a turistes,
persones majors
o persones a qui els costa llegir o escriure
o que no saben fer-ho.

Institut Valencià d'Art Modern
Centre Julio González
Guillem de Castro, 118
46003 València

Contacte:
educacio@ivam.es
T. 963 176 600

Andrea Canepa. Entre lo profundo y lo distante

Títol de l'exposició:

[Andrea Canepa. Entre lo profundo y lo distante](#)

Artista:

Andrea Canepa.

L'exposició es diu

[Andrea Canepa. Entre lo profundo i lo distante.](#)

És una exposició és una obra

de l'artista Andrea Canepa.

L'exposició és a la sala 6 de l'**IVAM**.

l ocupa tota la sala.

La sala té 2 pisos

que estan units per una escala.

Esta escala és important

perquè s'entenga l'exposició.

L'artista usa l'espai de la sala

per a parlar del pas del temps.

El temps té un passat,

un present i un futur.

IVAM: és el nom d'este museu i significa Institut Valencià d'Art Modern.

En el pis de baix,
hi ha coses que representen el passat.
I en el pis de dalt,
hi ha coses que representen el futur.

Quan te mous per la sala,
sents com passa el temps.
La escala representa el present.
L'escala ens ajuda a passar
d'un temps a un altre.

Per a explicar el pas del temps,
l'artista usa elements de la naturalesa.
Estos elements canvien amb els anys.

Artista Andrea Canepa.

Andrea Canepa és una artista
que va créixer en la costa del Perú.
Ella va estudiar Belles Arts
en la Universitat Politècnica de València.

Ara, ella viu a Berlín.
Però manté un sentiment especial
amb la ciutat de València.

En les seues obres, ella uneix
els llocs on ha viscut.
I també uneix histories antigues
amb històries dels pobles de Perú.

Esta exposició mostra
què és el temps i com entendre-ho.

I per a explicar el temps,
l'exposició es basa
en les idees d'un filòsof famós.
Este filòsof es diu David Abram.

Un filòsof és la persona
que reflexiona sobre la vida
i sobre com entenem el món.

David Abram proposa una forma senzilla
d'entendre el temps.
Ho relaciona amb un espai.

Per a ell, el futur es una línia horitzontal d'un paisatge.
És el que veiem davant de nosaltres
però que encara no ha passat.

El present és el que passa ara.
I per a ell, és el lloc on estem ara.
I és on:

- Pensem en el passat.
- I també, imaginem el futur.

El passat són coses que ja van succeir.
Per a ell, el passat es pot veure dins de les coses.
Perquè les coses guarden històries antigues
que no es perden amb el temps.

Per exemple, quan una persona
cava en la terra:

- La persona cava poc
i es troba coses més noves.
- La persona cava més profund
i es troba coses més antigues.

Això passa perquè l'antic està davall.

Així entenem que el passat
segueix dins de les coses.

I podem veure el passat
a través dels materials i la naturalesa.

Pis de baix.

El pis de baix, té poca llum.

Representa el passat,
perquè es com estar baix terra.

En este pis, veiem la naturalesa
i diversos materials.

Per exemple:

- Arrels dels arbres.
A la sala, hi ha arrels
que pengen del sostre
i d'algunes peces de fusta.

Els arbres creixen un poc cada any.
No sols creixen
les seues branques i les seues arrels.
També el tronc.

Per exemple, cada any
es crea una línia nova en el seu tronc.
Estes línies es diuen anells.

Cada anell assenyala l'edat de l'arbre.
Els anells del centre del tronc
són els més antics.
Els anells que estan més fora
són els més actuals.

Així entenem com passa el temps
dins de la naturalesa.

- Fusta.
Les peces de fusta
també mostren el pas del temps.
És un material que ve dels arbres.
- Coves.
Les coves es formen durant molts anys.
Dins de les coves apareixen
formes menudes, amb puntes.
Estes formes es creen per l'aigua.

Cada gota d'aigua deixa una marca.
I amb el pas del temps
es creen estes formes de punta.

Així és com veiem el pas del temps
dins de les coves.

Tots els elements d'este pis
ens ajuden a entendre:

- Que el temps passa,
encara que no ho notem.
- I que el temps deixa marques
en la naturalesa i en els materials.

Una part important d'esta exposició
és que uneix històries i creences
amb cultures diferents.

Estes històries expliquen
com entenen el món
i com expliquen el seu origen.

En el pis de baix,
hi ha un element molt important.
És una serp mig enterrada.

La serp és un animal
que veiem en moltes cultures
de diferents parts del món.

En moltes cultures,
la serp és un animal
que protegeix un poble.
En unes altres cultures,
és una cosa que uneix
diferents mons.

També es relaciona amb l'inframón.
L'inframón és un lloc sota terra
que representa la mort.
La serp pot representar
el final d'una etapa
i l' inici d'una altra.

La serp també ix
en la **mitologia grega**.
En estes històries,
la serp s'anomenava Python.
I era un animal que protegía
l'**oracle de Delfos**.

Python connectava el passat,
el present i el futur.
Per això, en esta exposició,
la serp es relaciona amb el temps.

També hi ha una peça de tela
que és especial.
Esta tela recorre tota la sala,
des de la part baixa
fins a la part de dalt.

Mitologia grega: és el
conjunt d'històries dels
déus grecs.

Oracle de Delfos: era un
lloc important
de l'antiga Grècia.
Era on es feien preguntes
sobre el futur.

La tela funciona com un pont
que ajuda a passar
d'un moment del temps a un altre.
Per exemple, del passat al futur.

L'escala també ajuda
a pasar d'un temps a un altre.
L'escala és vertical.
El nostre cos també és vertical
si estem drets.

La posició vertical de l'escala
representa el present.
Quan pugem l'escala, el temps canvia.
La tela també canvia d'aspecte
per a demostrar el canvi del temps.

[Pis de dalt.](#)

En el pis de dalt hi ha més llum.
I també, menys materials.
Este canvi ens ajuda a entendre
que avancem cap a un altre temps.

Ara estem en el futur.
I Andrea Canepa ens proposa
un recorregut especial.
Este recorregut es fa
caminant per un espai.

Al llarg del recorregut,
veiem una línia horitzontal.
Esta línia recorre la sala
d'un costat a un altre
per a veure el pas del temps.

Esta idea es basa
en una forma antiga
d'organitzar i entendre el món.
Esta forma antiga ve del poble inca.
Els inques usaven línies imaginàries
que es diuen ceques.

Estes línies eixien
des de llocs importants.
Per exemple, els temples.
I cada línia marcava
una direcció d'un espai.

I esta direcció assenyalava
llocs especials.
Estos llocs es deien huacas.

Les huacas ajudaven a recordar
dates importants de l'any.
Per exemple, les festes tradicionals.

En esta sala, Andrea Canepa
crea les seues pròpies huacas.
Les huacas apareixen
al llarg del recorregut.

La huaca 1 està
en pujar les escales.
Veiem símbols que pareixen lletres.
I ens recorden al passat,
perquè no podíem llegir ni escriure.

En continuar caminant, veiem la huaca 2.
Esta huaca parla del futur.
Ens dona a entendre
que el futur pot tindre
diversos camins.

Després veiem la huaca 3.
Es relaciona amb prendre decisions importants.
Ens mostra que les decisions
poden canviar el teu futur.
Per exemple, fer un viatge a un altre país.
O quedar-te embarassada.

En el recorregut veiem la huaca 4.
Esta huaca ens ensenya
com dibuixen el paisatge en Europa.

A Europa solem dibuixar el que veiem
com si fora una foto.
Dibuixem les coses pròximes més grans.
I les coses que estan més lluny,
més menudes.
A esta forma de dibuixar s'en diu perspectiva.

La huaca 5, es relaciona
amb el moviment del sol.
Algunes cultures antigues
miraven el sol per a saber
quan passaven coses importants.
Per exemple, el canvi d'estació de l'any.

Es fixaven per on eixia o s'amagava el sol.
El sol es veia entre les muntanyes.
O entre roques que les persones col·locaven.
Així podien saber quan passava el temps.

La huaca 6, es relaciona
amb les festes andines.
I són festes de les persones
que viuen als Andes.
Els Andes són muntanyes
que estan a Amèrica del Sud.

S'usaven cintes de molts colors.
I decoraven els carrers i les places
celebrant l'inici i el final del dia.

A partir d'esta huaca,
la línia horitzontal es trenca.
Això ens ensenya que el temps canvia.
El temps no sempre es el mateix.

Al final del recorregut,
veiem unes teles especials.
Estes teles representen un altar.

Un altar és un lloc especial
on es fan cerimònies o rituals.
I amb estas teles,
s'acaba el recorregut.

Andrea Canepa. Entre lo profundo y lo distante

De l'11 de desembre de 2025 al 12 d'abril de 2026

Comissariat: Andrea Canepa.

Un text de Alma Almagra, equip de mediació de l'IVAM.

Adaptat y validat per persones amb discapacitat intel·lectual.

Més informació en:

<https://www.inclusion-europe.eu/easy-to-read/>

GENERALITAT
VALENCIANA

IVAM

FA-CI-LI-TO

El Servicio de
Accesibilidad
Cognitiva de:

Plena
inclusion
Comunidad
Valenciana

